

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาแบบแผนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัยทางการศึกษาได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาแบบแผนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัยทางการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผลการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook พบว่า จำนวนครั้งในการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ในภาพรวมมากกว่า 14 ครั้งจากข้อคำถาม 14 ข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำนวนข้อคำถาม 7 ใน 14 ข้อที่มีจำนวนในการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนมากกว่า 1 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลของความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนปฏิบัติการ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook จากการทดสอบด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนปฏิบัติการกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 0.63 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนปฏิบัติการกับคะแนนการปฏิสัมพันธ์เท่ากับ 0.50 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนการปฏิสัมพันธ์เท่ากับ 0.52 ซึ่งทุกคู่ของความสัมพันธ์ให้ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนปฏิบัติการของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ตามการแบ่งกลุ่มผู้เรียนด้วยคะแนนปฏิสัมพันธ์ 4 กลุ่มพบว่ากลุ่มคะแนนการปฏิสัมพันธ์ระดับสูงมากที่สุดให้ผลของคะแนนปฏิบัติการมากกว่ากลุ่มคะแนนการปฏิสัมพันธ์ระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

ผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ตามการแบ่งกลุ่มผู้เรียนด้วยคะแนนปฏิสัมพันธ์ 4 กลุ่มพบว่ากลุ่มคะแนนการปฏิสัมพันธ์ระดับปานกลางให้ผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์มากกว่ากลุ่มคะแนนการปฏิสัมพันธ์ระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มคะแนนการปฏิสัมพันธ์ระดับสูงมากให้ผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์มากกว่ากลุ่มคะแนนการปฏิสัมพันธ์ระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ตามการแบ่งกลุ่มผู้เรียนด้วยคะแนนปฏิสัมพันธ์โดยมีคะแนนปฏิบัติการเป็นตัวแปรร่วมไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลของความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าจำนวนครั้งในการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ในภาพรวมมีจำนวนครั้งในการปฏิสัมพันธ์มากกว่า 14 ครั้ง และยังพบว่าคะแนนปฏิบัติการ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook มีความสัมพันธ์กัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ตามการแบ่งกลุ่มผู้เรียนด้วยคะแนนปฏิสัมพันธ์โดยมีคะแนนปฏิบัติการเป็นตัวแปรร่วมไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญชู บุญลิขิตศิริ (2548) ที่พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ฝึกอบรมโดยใช้เกมเป็นฐานบนเว็บที่มีรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนแบบผู้เรียนกับผู้สอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ฝึกอบรมโดยใช้เกมเป็นฐานบนเว็บที่มีรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนแบบผู้เรียนกับเนื้อหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชาคริต อนันต์วัฒนวงศ์ (2549) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนวิชาการถ่ายภาพทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์แบบเว็บควสต์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของขวัญรัตน์ ว่องไว (2551) ที่พบว่าผลการเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ผ่านกระดานสนทนาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของพิสุทธา อารีราษฎร์ (2553) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในชั้นเรียนของ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เครือข่ายสังคมการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 75.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และงานวิจัยของวาสนา ณ สุโหลง (2553) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ ที่เรียนโดยบทเรียนบนเว็บแบบ HyperQuest เรื่อง อารมณ์ สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผลการวิจัยของนพมาศ อัครจันทโชติ และคณะ (2555) พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการใช้ Facebook ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบไปด้วย ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ทักษะคิดที่มีต่อพฤติกรรมการใช้ Facebook การรับรู้สุนทรียภาพ การรับรู้ความง่ายของการใช้ บรรทัดฐานเชิงอัตวิสัย การรับรู้ด้านการควบคุมพฤติกรรม การรับรู้ประโยชน์ และการจัดจ้อ ส่วนงานวิจัยของอาฟีฟี ลาเต๊ะ และคณะ (2555) พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับดัชนีพฤติกรรม และดัชนีกิจกรรมการใช้ Facebook ประกอบไปด้วย เพศ ทักษะคิดด้านสุขภาพ ทักษะคิดด้านการศึกษา และทักษะคิดด้านสังคม ขณะที่ตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะดัชนีพฤติกรรมการใช้ Facebook และตัวแปรชั้นปีไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับดัชนีทั้ง 2 ดัชนี

อย่างไรก็ตาม ผลข้างต้นยังคงคล้ายกับงานวิจัยของ Bosch (2009) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ในรายวิชาทำให้มีโอกาสได้สื่อสารกับผู้สอนเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Kabilan et al. (2010) พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีจาก Universiti Sains Malaysia ประเทศมาเลเซียมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะผ่านกระดานข้อความ Facebook ที่มีผู้โพสต์ไว้ หรือผ่านการรับส่งข้อความจากการสื่อสารใน Facebook และงานวิจัยของ Liu (2010) ที่พบว่าเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook เป็น 1 ใน 3 ช่องทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะเรียนรู้ผ่านช่องทางข้างต้น นั่นคือ การมีส่วนร่วมทางสังคม (Social Engagement) การสื่อสารทางตรง (Direction Communication) ผลย้อนกลับที่ฉับไว (Speed Feedback) และการสร้างความสัมพันธ์ (Relationship Building) ส่วนงานวิจัยของ McCharty (2010) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสภาพการเรียนรู้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ใน 2 ปัจจัยนั่นคือ การปฏิสัมพันธ์ (Peer Interaction) และการมีส่วนร่วมทางการเรียน (Academic Engagement) รวมทั้งผลการวิจัยของ Coklar (2012) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คนได้แสดงความเห็นต่อข้อดีของการแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ว่าทำให้ตนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนสูงเป็นอันดับ 3 จากทั้งหมด 10 อันดับ และผลการวิจัยของ

Irwin et al. (2012) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสภาพการเรียนรู้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ในแง่การมีปฏิสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้น ผลการวิจัยของ Lam (2012) พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับ Hi-diploma จำนวน 312 คนที่ได้เรียนในรายวิชาที่กำหนดให้มีการสื่อสารผ่าน Moodle ร่วมกับ Facebook มีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างนัยสำคัญทางสถิติ โดยปัจจัยที่ทำให้ศึกษามีแรงจูงใจมากขึ้นนั้นประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย คือ การปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction) การสื่อสาร (Communication) ความสัมพันธ์เชิงสังคม (Social Relationship) และการมีส่วนร่วม (Participation) ในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของ Saikaew et al. (2012) พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และบัณฑิตศึกษาต่างเห็นว่าเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook จะเป็นช่องทางการเรียนรู้อีกช่องทางหนึ่งสำหรับผู้เรียน และผู้สอนทั้งเชิงทางการ และไม่ใช้ทางการ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ในการอภิปรายประเด็นต่างๆ การแลกเปลี่ยนวิดีโอ หรือลิงค์ รวมทั้งนักศึกษายังตั้งคำถาม หรือตอบข้อคำถามของผู้สอนได้อย่างรวดเร็วผ่านช่องทางดังกล่าว สำหรับผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆ งานวิจัยที่พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในรูปแบบที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอน ดังเช่นงานวิจัยของวราภรณ์ ตระกูลสฤทธ์ (2545) พิสุธา อารีราษฎร์ (2553) และวาสนา ณ สุโหลง (2553)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาแบบแผนการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น สำหรับการวิจัยทางการศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การให้คะแนนปฏิสัมพันธ์ในการกด Like คำตอบที่ผู้เรียนคนอื่นได้โพสต์ไว้ว่าจะไม่สามารถสะท้อนการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจนมากนัก
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มปฏิสัมพันธ์ต่างกันให้ผลของค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันเมื่อกำหนดให้คะแนนปฏิบัติการเป็นตัวแปรร่วมซึ่งอาจจะเกิดจากการแบ่งกลุ่มปฏิสัมพันธ์ที่ไม่สามารถจำแนกได้ชัดเจนก็เป็นได้
3. ผู้วิจัยควรเตรียมประเด็นคำถามในการโพสต์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook ที่ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มเติม นอกเหนือจากคะแนนปฏิบัติการ หรือคะแนนปฏิสัมพันธ์
2. จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าเพศ และกลุ่มอายุมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อออนไลน์ จึงควรเพิ่มตัวแปรข้างต้นในงานวิจัยชั้นเรียนลักษณะเดียวกับงานวิจัยนี้เพิ่มเติมด้วยซึ่งอาจให้ผลที่ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเกี่ยวเนื่องหรือไม่ อย่างไร

Prince of Songkla University
Pattani Campus